

කාව්‍ය වජ්‍රායුධය.

1		8	
තුන්ලොවැ ඇදු	රුවන්	ඇම් ප්‍රන්සිස් මේ	රි
සෙව් සුර ලොවැ ඇදු	රුවන්	ඉන් එක පොතක කතු	රි
දෙක සැප සිත	රුවන්	ජේනැමිසි ඉති	රි
වදිම සතතින් උතුම් තෙරුවන්		පෙණෙන් නව ඇත අනිකෙකතු	
2		9	
සුර ඇපර ලොවැදු	රු	විසරණවත් නොමැ	ත්
සුරරජ නතිදු ගණිසු	රු	ලකර සතවත් සුතුනැ	ත්
සකත සිව කද මු	රු	ලියන් මෙම කල පො	ත්
රකිත්වා බුදු සසුන් තිරතු	රු	සැබූ සද ලක්දිව පසින් වෙ	ත්
3		10	
මැ පෙල පමණ මි	ස	සොසිසා මැතිදු	ගේ
නොදන් මුනිබස පඩි බ	ස	මුදලට ලොල්ව නිස	ගේ
අනුවන ලියෝ රු	ස	සත් ආගම් ම	ගේ
අරුත්සුන්විසරණවතැතිලෙස		වසා පඩුවෝ ගියෝ නොම ගේ	
4		11	
පොත් පත් සද නෙ	ක	දිකිරට බල	දුන්
විසුරුවාමෙම පුළු ල	ක	කියන ලෙස දෙස් තෙපු	දුන්
සතර ආගම් දෙ	ක	මෙලක පඩි කබ	දුන්
තසත්තවතැත්කරති නොවසැ		වැණුවතැතිබල විලස සලෙදුන්	
5		12	
සැබ විසැති නාර	ද	සුත් සිවල්	බසිනා
පෙණස කරණ කල සො	ද	පොත් වණන සකු	බසිනා
ඩැහැගෙණ කැබිලිති	ද	තිබෙන පඩි	බසිනා
හැරකිලිවතුම පෙණකරණලෙද		වණන්ගේ පොත් කුමනබසිනා	
6		13	
සතර දත් කිවි	දුන්	තඹ රන් වලන් දෙ	ක
කිවිපද බදින පැහැ	දුන්	දුටුවහොත් රන් කරුවෙ	ක
උපදෙසිති අවි	දුන්	බහු කිසිත් නොව සැ	ක
කරණලද කවි හරිද දල	දුන්	කියනමෙන්තඹරණෙහිවෙනස	
7		14	
සොසිසා මැතිදු හ	ට	සත් අසත් විසද	න
දුවනි දෙදෙනෙක් මෙම වි	ට	සත් දත් උතුම් පඩිද	න
පොත් දෙකක් සහතු	ට	සත් බසට සත්මෙ	න
කරණලදබැව් කියති කවිකොට		අසත් බසටද අසත් කිවි මැ හ	

15	පෙර සේන රජමෙ සත්බස අසත් කරමි අසත් බස සත්මෙ කිවොත් ඔහු පව්දාමෙක් නොමව	න න න න
16	අගති සටත් බැ සිව්පසෙහි සිතු පැහැ බුදු බණෙහි නොසෙ අහෝ සමණෝ කරත් වැර	දී දී දී දී
17	බලු සිවල් බසි පොත් කල අමන ලෙසි ලියන් හට වණ සිව්ත් අපරට විසත් සම	නෝ නෝ නෝ ණෝ
18	කිසිත් සන නොදන දුදනත් ලවා අනුව වල් පොත් කරවමි ලබන ලෙස යස පියෝසිතානින	න න න න
19	මුදල් බල සිතමි මතු වන අවැඩ නොමද මගෙ දුටුන් දෙදෙ කරණලද සොත් බලවි කියමින	න න න න
20	සොයිසා දනව කිසි විසරණට නොමැ සිවලුන් ගේ ක සබද පොත් පත් යවා දෙසැනා	නා නා නා නා
21	ගිහි පැවිදි පව් ද වෙතින් තුනිපත් ලබමි එපුවත් පත් මිහි මුදුරුකර පලකරවි වෙසෙසි න	න න න න
22	අසුතු ලෙස ලබ යසයට වඩා නිති සුතු විලස ලබ අසස යහපත් කියමි සුද	නා නා නා නා
23	මෙලෙසින් අසුතු ලෙ ලබනට කැමති වි ය කල පොත් වල වෙසෙ මදක් දෙස් පලකරමි ඇතිලෙස	ස ස ස ස
24	දරුවන් කල වර අසා දන පිය මව් ස කරණ දඩුවමි න ඔවුන්හට වැඩවෙසි මතු දැනීම	ද ද ද ද
25	සමෙක් පොත් කල වි පොසනවා ඇති විලස කිවොත් දෙස් පලකො ඔහුට වැඩවෙසි මතු දැනීම	ට ට ට ට
26	එබැවින් මව්සි කියනලද දෙස් රැගෙ කුකවින් හට වි උතුම් පඩිනට වෙස පම	නා ණ නා ණ
27	බලු නකුට වෙසෙසි ඇදැර වෙලා තබමි බර වසකින් පම ඳිපුව පෙර ඇදැටම යනමෙ න	න න ණ න
28	යම් පොතක ඇති දෙ කිවොත් සන දන් සපුර් එම පොත කල පුර් දෙඩනසිරිතක් එදෙස් නැතිලෙ	ස් ස් ස් ස්
29	එසේ මුත් මව්සි කියනලද සුතු විලසි එම පොත්වල අග අසව් විසතුනි යොමා දෙසවණ	න න ණ ණ
30	“සනොසදන්” යන ස ගලපා කිව හැටි ඇ ඔහොමට තව් පබ් කරත්තට කි ගුරු කවුරු	ද ද ද ද

31
 “දකෙක්” යන මෙසඳ ද
 සකෙක් වැහිලා කිව ද
 විකක්වත් එළප ද
 නොදන් අගනන් තබන සදආද

32
 “මුමෙව්ව වි නො සි”
 යන්තෙහි සදද නොති සි
 කිරිසට ‘සිලිවි සි”
 “නෝ” ද නැබහැටි ඉතාසදෙසි

33
 “පැමිණේ නතරට” ය න
 සදන් වරදක් ඇතිව න
 එම අග නන් දෙදෙ න
 ඉගෙණගත් හැටි සතර නොහොබි

34
 දෙදෙනෙක්ව “කිතු ව
 සදද යුතු නැත පඩිත ව
 සත් මගෙහි මෙ ලෙස ව
 කියා ඇද්දෙස සද නැබිම ව

35
 “පෙමියුතු මා මතු ර”
 යන කවියෙහිද නැතිස ර
 “නන්” යන්නට මෙව ර
 වරද නොකියා සිටිද පඩිව ර

36
 “නෝ” කියන කතුරු ද
 “නොදන්තෙක් විය” කිරිස ද
 එකතට එතවර ද
 පෙණේ එළවියරණෙන් බැලූසද

37
 “නෝ” යන මෙම කතු රු
 කරණ කිරිසක් මිස ග රු
 කතුරු හට අනික රු
 අසිති කිරිසක් යෙදුම් නැතසරු

38
 “මුවා ඒ අතර ව”
 ඇති කී “පලනැතප ව”
 මෙම සදෙහි සහතු ව
 ඉතුරු විකහැරකෙළේ කුමක ව

39
 “මුවා බහු දකිමි න”
 ඇ කවියෙහිද අසොබ න
 “කපව” “ගණුව” යි ය න
 දෙකෙන් මුලකී කිරිස නොහොබි

40
 “සිතෙක් යම් වෙතසි න”
 ඇති කී “හෙට්දස න”
 සදද අමිහිරිව න
 බවද දනගණු බලා සිදහි න

41
 “එක * පටිසා” යනු ත්
 ගැමි අරුත් දෙස් යුත්වෙ ත්
 සගරු පොත සිද ත්
 අරන් බලනව සැකක් ඇතහො

42
 * මෙලෙස නැවු කසිප ද
 සොයියා මැතිට මිස හො ද
 මදක්වත් විලිල ද
 කෙතෙක් හට නම් කොතෙත්
 (නැත හො ද

“ඉන්පසු උදස න
 ගොවිභූ මුතුරක් හැරගෙ න
 එත බව රුදු ලෙසි න
 දැන එකවිඩා නැණින් සොයමින

සුලහින් බඩපු රු
 තදකොට පද සත රු
 මල එකතු අසු රු
 සිටුන ඇස්දෙක කොටා නිතරු”

43
 මෙම කවි දෙකෙහි ද
 “දක” ද “සොයමින” කිරිස ද
 “සුග” “කොට” කිරිස ද
 “කොටා” යයි කී කිරිස පදයද

44
 කරණ කතු බැලූස ද
 කවුඩා මිසක් කිසිලෙ ද
 මුවා නම් මනන ද
 නොවන බවද නැණින් පිරිසිද

45		46	
එම කවි දෙකේ	කී	පාද සතරක් ඇ	කී
පා සතරනම් නිස	කී	කවුඩෙක් විසයි දැනුමැ	කී
කවුඩාව මිස	කී	කියනලද මෙසුව	කී
මුවාහට නැත අසිති ම ස	කී	වේස බොරුවක් ඉතා බලව	කී
- 47 තද කළු පැලෑ
තරම් බොරුවක් දෙඩව
ලදුන්ගේ පොත් ගැ
ඇද්ද නොවණ තවත් පඩිද
- 48 “රැගෙන ගියහු අතදැයි ගිනි යුත් අතු
කී ය න මෙම වදන නම් බොරු වෙයි සොදු
අ නි න ගත් සඳෙහි දැන මිස ගිණි අතු
රැගෙන ගියකලට දනබව නැත පත
- 49 “සොදි න් සොයනු තතු එකිනෙකින පිරිසි
මෙ ව න් කවි පෙදෙහි “එකිනෙකින” යන ස
කෙලෙස් අවදි දෙක තදබල වෙයි වර
ල දු න් මාසමින් මේකත් එකක් ලෙ
- 50 “වෙලඹිය හ් ට ගැබ පැමුණුත් කල අසු
මරණයෙන් නොගැලවෙයි දැනගණු ඉදු
මෙම වදන් සැබෑ නැතිබව කිසිමසු
මතු කවෙන් බලා දැනගණුව සැකගැ
- 51 ම හ තා සොයිසාගෙ වතුළු පලල දි
සි පි තා වෙලඹියෝ නෙක පැවවුන් සම
නොමැතා විලි අගනසේ දෙඩන බොරු සු
මෙක තා හොඳද කිය ගැනුන් හට අත
- 52 “පි ප ත්” ඇ කවේ කී බොලඳ දිගු ස
ම හ ත් වරද වෙයි (ම) (ම) යන්නෙන් එක
නොදත් සතර අනුවන අගනෝ මෙල
ගණි ත් සලෙල දන සිත් බොරු කියා නෙ
- 53 “දු ද න හුගෙ සිරිත” ඇ කවියෙහි තිබේ
“ම වු හ හවුපදෙස්” යන සද වෙයි අම
නොදු න සතර මග තොරතුරු කිසි ලෙසි
ක ර ණ කවි හෙඳද මෙම අනුවන අග
- 54 “දු රු කරණුව හුවණ ඇති අය එවිගස
සැරු මෙහි “හුවණ ඇති අය” යන කතුරු ග
“දු රු කරණුව” යන්න යුතු නැත කිසිම පි
තෙරු හැටි කවි සසයි එක්වි පඩිදන

- 55 “ඇ ම පුන්සිස් මේරි සොසිය විසිනා” යන අවුත් කතු ම
පෙම් සුත්වි “කලෙ” යන උන් කතුගෙ කිරිය කෙලෙහි කුමට ම
ක ම නැත් කැන කවිකල අගනන්ට වණන පඩිදනග ව
සම්ප ත් සහ මෙම මුළුලක වතු දෙන්නන් වරි දන ව
- 56 “සැ ම ලොවදෙහි වසන” ඇ කවියෙහි සඳ ද
ක ම නැති එකකි එපමණකුත් නොවෙයි ල ද
මෙම ලොවැ නුබැ මිසක් කිතුසමයෙහි දුල ද
සැ ම ලොවැ වගකුගක් කී දහමක් ඇති ද
- 57 සැ දී “මිතුර” ඇති ජේ නැමිසි ල ද
බැ දී ඇති කතුව “අයෙද” කිරිය ඇ ද
සොඳි ලෙස බලනු “කිසැනා” යන නැන ද
යෙ දී ඇති සඳත් පඩිනට වෙයි වර ද
- 58 “උ ර තු ව කැවිසියක් රන්දමකුපායෙ න”
කු ම කට මෙම බොරුව කියෙහිදෝ අහ න
කෙරුමට රන් දමට හැකිනම් උපා නැ න
වැ දු ම ට බැරි මොකද වදනැතිට සුතු න
- 59 “ර න් ද ම කු පා සෙහ” යන පදයෙහි ස ද ය
නන් ලෙස දපා * කලහැරි බොහොමට ඇ ද ය
සු ත් පදලොපා කවි කරතොත් මිස හො ද ය
මි න් ම කු එ පා කැන කවි බැදුමට ල ද ය
- 60 මෙම “ජේ නැමි සිද සොසිය විසිනි” යන කතු විබත ම
ස ම වන් හේ නැතිබව දනු “කලෙ” යන කිරියක් කිසිවි ට
අ ම වන් රසබස් සුත් විසරණ ඇ පොත් පත් බැළි ට
පෙම් වන් එම පොත්වල නැත එමකිරියක් එම විබත ට
- 61 සෙහේ දන වණන් මුත් දිගු සක දෙ කෙ හි
අ හේ දෙස් නිබෙත් උන් කල පොත් දෙකෙ හි
ඉ කේ ගෙණ කිවෙමි මම දෙස් කවි කෙ හි
ද හේ පඩිදනට එමබව මුළු ල කෙ හි
- 62 ද සි න ද කරණ සඳ මේ රජ අහසකු ස
මැසි ක ද එකතු වි බතබත ගාණලෙ ස
ප සි ප ද බදින කල සොඳ කවි මිහිරි ර ස
වැසි ප ද නොම ගසා උන්නොත් නැත අය ස

* තත්ලෙස දපා-යනු-නොයෙක්ලෙස ආඩම්බරකොට යන අනුසි-
(දපා) යනු මනත්ව ප්‍රකාශනයකි හෝ ආඩම්බර සනාදයෙහි වේ.

- 63 පෙර දිග සත කෙරෙහි සිංහල අගන න් ගේ
නි ර තර සොදුරු සිත් අලවා ලනර . ගේ
වැ ර සැර ලෙසින් කල පොත් නැත මනර . ගේ
පෙර දිග සත නොපිම උගනිවි කොමල . ගේ
- 64 ග ම අ ග න ගේ කුරහම් හැටි දනින් පෙ නේ
මෙම බ ස ර ගේ නොප අනුවන නරැණිය නේ
එ ම පෙර දි ගේ සතරක් මදකුත් නොදූ නේ
කි ම ක ලි ද ගේ අපනට අලවන ලෙසි නේ
- 65 පෙර වැලිගොම තෙරිදු කල ඉතිහස පොති න
ව ර සද කුලස මැතිදෙක්හට ලැබුන මෙ න
වැ ර සැර තමිබ් අප්පුගෙ දුත් උප දෙසි න
ති ර සර සසක් අත්වෙසි කල පොත් දෙකි න
- 66 උ ප දෙ ස කරණකොටගෙන් අනුවන මැති ගේ
තෙ ද ය ස රජක් වූ මෙන් සතුරන් වස ගේ
ගෙන් බ ස තමිබ් අප්පුගෙ හා වැලිගොම ගේ
සසරස මකා ගති සොසිසා මැතිදුහු ගේ
- 67 ම ස ක් රැගෙන් රසවත්කරමින් පිස නා
අ ර ක් කැමි දති එහි ලන ලුණුපම ණ
නොසෙක් රස බසින් කල පොපොතෙහි එමෙ නා
හු ගේ ක් ඇත දනිත් පඩිවරයෝ නුව ණ
- 68 ප වි වට පවා ගැසුකල පැකළුම් නොව න
දෙ වි රජ විදුරවිස මෙන් අපුරන් මර ණ
ලෙව් වැසි අවිදු දස් කව් හිස් සිදදම න
ක වි විදුරවිස නම මෙම පොත ගණු පුද න
- 69 ර න් ග ල් ගුහාවක නැණ සිහදෙනක් මෙ න
ද න් ග ල් ලස නමැති ගම් පියසෙහි සිටි න
බ . ග ල් සකු මගද එලු තෙලහද දුනෙ න
එ . ග ල් තිනා කල පොත සෙගෙලිය බල න
- 70 බු දු ර ද වසින් දෙදහස් සිව්සිය දෙනි ස
මනනද වෙසක් මස පසලොස්වක් දව ස
ලැබුසද දෙබාගය රිවිගොස් වැහැප් රැ ස
පද බැද නිම කෙලෙමි මමි මෙපොත නිසිලෙ ස

පලමුවෙනි භාගය නිමි.